

[Sonja Albrink]

står, at det ikke antages i sig selv at medføre merudgifter for det offentlige.

Jeg skal ikke komme ind på de forskellige finansieringsforhold, men blot tilkendegive, at vi vil medvirke positivt under udvalgsbehandlingen.

Lysholm Christensen (KRF):

Lovforslaget er en naturlig konsekvens af en allerede vedtaget ældrepolitik og ældreboligpolitik. Det er naturligvis en god ting, at vi får løst de problemer, der opstår i forbindelse med beboeres overflytning fra plejehjem til beskyttede boliger eller ældreboliger, hvor der skal ydes et indskud, som de ikke selv har mulighed for at betale. Der er også genhusningsproblemer og garanti i forbindelse med ombygning, som bliver klaret med dette lovforslag.

Vi kan fra Kristeligt Folkepartis side godt støtte disse initiativer, for vi mener, de er rigtige i den givne situation. Jeg vil alligevel ikke undlade at gøre opmærksom på – det var vist noget af det samme, hr. Pelle Voigt var inde på – at der er kommuner, der har overreageret på de tilskudsmuligheder, der har været med hensyn til bygning af ældreboliger. Jeg har i hvert fald en række eksempler på kommuner, som måske har bygget flere ældreboliger, end der var behov for, og der er opstået kritik rundt omkring i kommunerne af, at man har nedlagt almindelige plejehjemspladser. Der er stadig væk behov for dem til en gruppe af ældre, som er meget plejekrævende, og de har ikke noget ønske om at komme ind i en ældrebolig med de faciliteter og den megen plads, der er.

Derfor er noget af dette problem måske skabt af kommunerne selv, fordi man har overreageret på de tilskudsmuligheder. Det har været for stor en fristelse for kommunerne at få disse tilskud til ombygning.

Derfor mener jeg, at vi skal have kigget lidt på disse tilskudsmuligheder for at få tilpasset ombygningerne til det reelle behov rundt omkring i kommunerne.

Hermed være ikke sagt, at det ikke er godt, at ældreboligerne har en høj standard. Naturligvis skal de have det, men de skal være indrettet således, at de passer til det behov, de ældre har.

Disse problemer skal vi naturligvis have løst, og vi medvirker gerne dertil.

Boligministeren (Agnete Laustsen):

Også for dette lovforslags vedkommende vil jeg takke for den positive modtagelse, faktisk alle ordførerne har givet det.

Det er blevet nævnt af flere, at det, der naturligvis er det grundlæggende i lovforslaget, er vidtgående hensyn til de ældre.

Vi fik for et par år siden en ny ældreboliglovgivning, som heldigvis har vist sig i sit sigte at ramme det, der har været behov for, nemlig øget mulighed for at bibeholde og for at få egen selvstændig bolig. Mens vi tidligere havde kvotebelagt ældreboligbyggeriet, hvor vi kun var oppe på omkring 1.500 om året, har den nye lovgivning medført, at kommunerne nu er oppe på at bygge omkring 3.000 boliger om året. Det tager jeg som noget meget positivt og håber også, at det vil fortsætte.

Flere af ordførerne har været inde på, at det er nogle konkrete eksempler – bl.a. fru Marianne Jelved nævnte det – der har udløst en del af dette lovforslag. Der var nemlig en sag i Frederikshavn, hvor det viste sig, at man i loven ikke rigtig havde taget højde for den situation, at en beboer på et plejehjem, der, uden at den pågældende havde ønsket specielt at flytte over til noget, der pludselig fik et nyt navn, ikke fik mulighed for at få det beboerindskud, som var påkrævet for at indflytte i en ny og selvstændig bolig. Det er helt oplagt for alle, at det var urimeligt, at det ikke kunne lade sig gøre.

Jeg kan sige til fru Lissa Mathiasen, at jeg havde lige så gerne som alle andre her i salen set denne sag ordnet langt hurtigere. Vi prøvede også på at gøre det, idet vi i første omgang troede, at vi muligvis kunne klare det administrativt. Det viste sig ikke at være tilfældet, og derfor måtte vi altså gå den noget længere og besværligere vej, også med høring af kommunerne, for at få dette forslag på bordet.

Jeg kunne måske have ønsket mig, at man fra kommunal side fra starten havde været lidt mere smidigt indstillet, end man var. Så tror jeg nok at mange af de problemer, vi nu må løse ved lovgivning, havde ladet sig klare på anden vis.

Hr. Pelle Voigt, fru Kirsten Jacobsen og hr. Lysholm Christensen var inde på, at der nok også i denne ordning lå en risiko for, at kommunerne kunne misbruge den. Sådan er det jo med alle gode ordninger i denne verden: Der skal nok være nogle, der finder ud af, at der er